

[Min. for Industri, Handel og Søfart.] bringes. Men det er jo klart, at alle de fra forskellig Side fremførte Tanker i saa Henseende vil blive inddraget under de Overvejelser og Undersøgelser, der i Sommerens Løb skal finde Sted angaaende Dækningspørgsmaalet.

Idet jeg hermed slutter min Gennemgang af Lovforslagets Bestemmelser, vil jeg gerne til sidst som Regeringens Opfattelse udtale, at Lovforslaget i sin foreliggende Form, der maa ses i Forhold til den bestaaende Ordning, anviser en Vej, ad hvilken der i Løbet af faa Aar vil dannes en sund og levedygtig Privatbank, saaledes at Statsgarantien kan falde bort og Landmandsbanken genvinde sin Anseelse til Gavn for dansk Erhvervsliv.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Maegaard: Som det høje Ting har lagt Mærke til, har den højtærede Handelsminister meget indgaaende gennemgaaet ikke alene dette Lovforslags Enkeltheder, men ogsaa Sagens Behandling, inden nærværende Lovforslag kom til at foreligge. Det vilde derfor være Spild af det høje Tings Tid, hvis jeg vilde indlade mig paa at tale om Lovforslagets Enkeltheder. Jeg vil kun gøre et Par almindelige Bemærkninger.

Den første skal være den, at vi i en lignende Situation tidligere har haft et lige saa betydeligt Lovforslag til Behandling i saa kort en Tid, som der synes at være levnet det høje Landsting til denne Sags Behandling. Jeg sigter her til Valuta-loven af 1924. Den blev ordnet endeligt paa meget kort Tid. Paa Grundlag af den Ordning, som vedkommende Rigsdagsudvalg traf sammen med den paagældende Minister, blev den gennemført i meget kort Tid ikke alene i det Ting, hvor Ordningen blev truffet, men ogsaa i det andet Ting. Paa tilsvarende Maade er dette Lovforslag om Ordning af Landmandsbanken formet i et Folketingsudvalg ved Samvirken mellem Regeringens Repræsentanter og Folketingets forskellige Partier, og Folketinget har, efter hvad jeg kan se, taget det ganske, som det blev formet i Udvalget, og det staar for mig saaledes, at vi, om ikke er nødt til, saa dog gør klogt i at tage Forslaget i den samme Form. Det er en sensibel Sag at lovgive om Bankforhold, og i Særdeleshed er Landmandsbankhistorien meget sensibel, ikke alene for denne Banks Vedkommende, men for hele

Bankvæsenet og for vort samlede Erhvervsliv. Det kunde ellers være interessant for det høje Landsting at faa Lejlighed til at sætte sig ind i adskillige af de Ting, der har foreligget, dels mundtligt, dels skriftligt, for Folketingsudvalget. Der staar jo adskillige Steder i den afgivne Betænkning, at de paagældende Dokumenter ikke forelægges Offentligheden, de er kun meddelt det paagældende Udvalg. Folketinget som saadant har derfor været afskaaret fra at blive kendt med disse Dokumenter, og heller ikke vi vil — trods det, at vi har vort Medansvar — blive sat ind i alle de Grunde, der har kunnet tale for det foreliggende Lovforslag sammenlignet med andre. Men jeg skal, som sagt, afstaa fra at komme nærmere ind paa dette. Man har lovgivet paa lignende Maade før, sidste Gang, som jeg nævnte, ved Ordningen af vore Valutaforhold; den Gang blev Ordningen truffet med Landstinget, og Folketinget tog den til Efterretning og gennemførte den, saaledes som Landstinget var blevet enigt derom med det daværende Ministerium.

Jeg skal, idet jeg er ganske enig med den højtærede Handelsminister om den Affattelse, Lovforslaget nu har faaet, anbefale Forslaget, endskønt jeg — det maa jeg vel have Lov til at sige — vilde tro, at en anden Ordning havde været bedre. Jeg skal ikke komme ind paa hvilken, der kunde jo være forskellige Veje at gaa. Men paa den anden Side: hvis en anden Ordning skulde have været gennemført med et ringe Flertal i det høje Folketing og maaske ogsaa et ringe Flertal i dette høje Ting, vilde jeg alligevel foretrække Ordning Nr. 2, idet den Ordning, der her skal gennemføres, vil staa og falde med det Grundlag, den har i de politiske Forsamlinger. Det er ikke nok med, at det, som Ministeren har fremhævet, bliver en sund og en kapitalstærk Bank; det er ikke tilstrækkeligt, endskønt det selvfølgelig maa tilsigtes, og endskønt jeg — efter den Ordning, der her er truffet — gaar ud fra som givet, at det bliver en sund og en økonomisk set stærk Bank. Men foruden dette kræves der tillige hos Erhvervene, i Befolkningen, i det danske Samfund som Helhed en Forstaaelse af og en Tilslutning til denne Ordning, der helst skulde være enstemmig, men i hvert Tilfælde saa stærk, som det er muligt i det givne Tilfælde at gøre den; kun derved vinder Banken i Styrke ogsaa moralsk. Med Hensyn til Pengeinstitutter gælder det, som jeg sagde før, ikke alene om, at de har Kapitalen i